

Király József Pál (Nyíregyháza, 1810. jan. 20. – Kismarton, 1887. ápr. 26.): pedagógus. Pozsonyban tanult teológiát. 1830-ban a pozsonyi ev. nevelőintézet vezetője, 1831-ben ugyanott az ev. líceum tanára. 1834–35 közt Bécsben folytatta tanulmányait. 1835-ben végigutazta Ny-Európát. Hazatérve a Forgách család mellett Ghymesen nevelő 1842-ig. Ezután a selmecbányai ev. líceumban tanított, 1853-tól a soproni gimn. ig.-ja. 1856-ban és 1858-ban Ny-Európában a felállítandó soproni m. ev. tanítóképző intézet javára adományokat gyűjtött. Az új intézménynek 1869-től nyugalomba vonulásáig (1883) ig.-ja volt. A m. tanítóképzés fejlesztése terén jelentős érdemei vannak. – F. m. Epigrammata nova (Vindobonae, 1843); Erinnerungen (Oedenburg, 1866); Szózat a magyarhoni szabadkőművesek nagypáholyához (Oedenburg, 1877). – Irod. K. J. P. (Prot. Egyházi és Isk. L. 1887.)

Király Lajos (Selmecbánya, 1894. ápr. 14. – Miskolc, 1970. máj. 21.): erdőmérnök. A selmecbányai Bányászati és Erdészeti Főisk. erdészhallgatója volt. Az I. világháború végéig katona, Sopronban erdőmérnöki oklevelet szerzett (1921). Mérnök a Szilvásvárad Erdőgazdaságban, utóbb az erdőgazdaság vezetője, 1946-tól központi felügyelő. A Miskolci Erdőgazdaság (1949–52), majd nyugdíjazásáig az Erdőgazdasági Építő Vállalat É-mo.-i Főépítésvezetőségének vezetője (1952–55). A Magyar Hidrológiai Társ. Borsodi Csoportjának alelnöke (1952–55), elnöke (1955–64). Tevékenyen közreműködött a tokaj-hegyaljai szőlők felújításában, a hegy- és dombvidéki termőtalaj pusztulása elleni védekezésben, részt vett az Orsz. Talajvédelmi Tanács létrehozásában, s Nagy-Miskolc vízellátásának kialakításában. Cikkeit a Borsodi Műszaki Élet s a Hidrológiai Közöny közölte. – Irod. Pojják Tibor: K. L. (1894–1970) (Hidrológiai Közl., 1971. 4. sz.).